

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jan Dvořáka a soudců JUDr. Karla Kudláčka a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., **ve věci žalobce: J.F., nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Jakubem Havlíčkem, advokátem se sídlem Divišova 882, 500 03 Hradec Králové, proti žalovanému Krajskému úřadu Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.8.2014, č.j. KrÚ 56279/2014/ODSH/12,**

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále „správní orgán prvního stupně“) ze dne 26. 8. 2014, č.j. MAG-12B-651/SSÚ-2013-VII, jímž byly podle ustanovení § 123f odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce a byl potvrzen provedený záznam 12 bodů v registru řidičů žalobce.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou (§ 72 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“).

Žalobní body:

Žalobce v průběhu správního řízení zpochybnil existenci pravomocných rozhodnutí, tvrdil, že žalovaný v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) nezkoumal, zda existuje způsobilý podklad pro provedení záznamu, neboť pokutové bloky ve správním spise chybí. Posouzení pouze na základě jednotlivých oznámení považuje žalobce za nedostatečné. Za nepřipadné považuje žalobce odkaz žalovaného na presumpci správnosti správních aktů, neboť žalobce v průběhu správního řízení požadoval přezkum existence těchto správních aktů, nikoliv přezkum jejich správnosti či zákonnosti. Mimo to žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, č.j. 3 As 19/2011-74, podle kterého správní orgán nemůže pominout zabývat se tvrzením, že se řidič přestupku vůbec nedopustil, neboť úspěch při dokazování takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů. Dále žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009 č.j. 9 As 96/2008-44, když NSS připustil, že je možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič se žádného přestupku nedopustil. Žalobce má za to, že žalovaný nemohl prověřit náležitosti podkladu, když tento nebyl obsahem správního spisu.

Sdělení o posouzení podnětů postoupených k přezkumnému řízení nemohou dle žalobce sloužit jako podklad pro vydání rozhodnutí, příslušné podněty neobsahovaly konkrétní skutečnosti. Žalobce namítal absenci podpisů na pokutových blocích, což sdělení o podnětech k přezkumnému řízení nevyvracejí (žalobce uvedl sdělení ze dne 7. 1. 2014). Žalobce proto odmítá tvrzení žalovaného, že z jednotlivých sdělení vyplývá, že žalobce pokutové bloky podepsal a z toho vycházející fikci pravomocných rozhodnutí. Žalobce poukázal na to, že nemohl být konkrétnější právě pro absenci pokutových bloků ve správním spise. Záznamy o spáchání přestupku přitom nelze prokázat, zda byly pokutové bloky žalobcem podepsány, či nikoliv, tedy zda skutečně mohly nabýt právní moci. Tvrdí-li žalovaný, že žalobce nenavrl důkazy na podporu svých tvrzení, pak žalobce namítá, že navrhl právě připojení pokutových bloků do správního spisu. Žalobce má za to, že uvedeným postupem bylo porušeno jeho procesní právo na seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správní řádu.

Žalobce proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný setrval na právním názoru uvedeném v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí. Uvedl, že ve správním spise jsou založena sdělení o posouzení podnětů postoupených k přezkumnému řízení, z nichž vyplývá, že ani v jednom případě nebyl shledán důvod pro zahájení přezkumného řízení. Žalovaný argumentuje tím, že pokud by blokové pokuty nebyly podepsány, nemohlo by se jednat o pravomocné správní akty, tudíž by nemohly být posouzeny z hlediska podnětu k zahájení přezkumného řízení.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Ve správním spise je založeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ze dne 22. 10. 2013, které bylo žalobci do vlastních rukou doručeno dne 4. 11. 2013. Ve

správním spise je založeno 9 oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení žalobci (oznámení ze dne 22. 2. 2007, ze dne 25. 4. 2007, ze dne 15. 5. 2007, ze dne 10. 5. 2010, ze dne 23. 3. 2011, ze dne 5. 3. 2012, ze dne 26. 11. 2012, ze dne 18. 6. 2013, ze dne 15. 10. 2013). Veškerá oznámení obsahují identifikaci přestupce, popis skutku co do uvedení místa, času, způsobu spáchání a právní kvalifikaci. Z výpisu z evidenční karty řidiče ze dne 22. 10. 2013 se podává, že žalobce dosáhl 12 bodů právě na základě 9 záznamů o přestupcích. Žalobce podal dne 7. 11. 2013 proti záznamu bodů námitky. Následně žalobce ve věcech přestupků podal žádost o přezkumná řízení a požádal správní orgán prvního stupně o přerušení řízení. Řízení bylo usnesením ze dne 20. 11. 2013 z uvedeného důvodu přerušeno.

V posouzení podnětu č.j. KRPE-95529-9/ČJ-2013-170100DP ze dne 11. 12. 2013 je výslovně uvedeno: „*každou část pokutového bloku jste podepsal...*“ Tedy je zjevné, že ve vztahu k přestupku ze dne 14. 6. 2013 měl žalovaný podklad potvrzující podpis žalobce na pokutovém bloku série FD/2013 č. D 1331431. Obdobně lze závěr o podpisu žalobce na pokutovém bloku dovodit z posouzení podnětu č.j. KRPE-7801/PŘ-2011-170664 ze dne 7. 1. 2014, kde je výslovně uvedeno: „*...policista vyplnil pokutový blok na pokutu na místě nezaplacenou, před předáním dílu „B“ pokutového bloku Vám policista nechal podepsat díl „A“, čímž jste potvrdil, že s takovým vyřízením přestupku vědomě souhlasíte...*“ Obdobně lze závěr o podpisu žalobce na pokutovém bloku dovodit z posouzení podnětu č.j. KRPM-149640-2/ČJ-2013-1400DP ze dne 22. 11. 2013, kde je výslovně uvedeno: „*...Pokutový blok č. P 3419540 série CP/2010 s uvedenou právní kvalifikací s uloženou výší blokové pokuty 500 Kč jste podepsal a převzal díl „B“ tohoto bloku.*“

Podáním ze dne 29. 1. 2014 žalobce odůvodnil svoje námitky, když sporoval náležitosti pokutových bloků podle § 85 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Žalobce tvrdil, že si není vědom, že by u všech přestupků udělil souhlas s projednáním v blokovém řízení. Odkázal se přitom výslovně na nutnost podpisu na pokutovém bloku podle rozsudku NSS ze dne 29. 10. 2010, č.j. 8 As 68/2010 -81 a požádal o doplnění správního spisu o předmětné pokutové bloky. Usnesením ze dne 3. 2. 2014 bylo opět řízení přerušeno za účelem doplnění posouzení podnětů k přezkumnému řízení.

Z přezkoumání podnětu ze dne 7. 1. 2014, č.j. KrÚ 1364/2014/ODSH/14 ve vztahu k přestupku ze dne 2. 3. 2012 se podává, že podnět byl vyhodnocen jako podaný po lhůtě k zahájení přezkumného řízení, přičemž Krajský úřad Pardubického kraje vycházel z toho, že: „*Z předložené spisové dokumentace dále vyplývá, že pan Friml s přestupkem na místě souhlasil, uloženou blokovou pokutu 500,-Kč zaplatil a byl vystaven pokutový blok série AF/2009, č. bloku F 1288771.*“ Výslovně však nikde v textu není uvedeno, zda byl pokutový blok žalobcem podepsán. Z přezkoumání podnětu ze dne 14. 1. 2014, č.j. KrÚ 1364/2014/ODSH/14 se jednoznačně podává, že pokutový blok série GF/2013, č. bloku F 1027049 žalobce podepsal, když je zde výslovně uvedeno: „*Tento pokutový blok přestupce podepsal.*“

Ze sdělení k podnětu k provedení přezkumného řízení ze dne 24. 2. 2014, č.j. 966-2/DS/2014/Er se podává, že žalobce podepsal pokutový blok č. E 6237409, série AE/2009: „*Na místě jste s uložením blokové pokuty strážníkem městské policie souhlasil a převzetí oddílu „B“ pokutového bloku č. E 6237409, série AE/2009 potvrdil svým podpisem.*“

Podáním ze dne 30. 4. 2014 žalobce výslovně požádal o připojení pokutových bloků do správního spisu. Bez doplnění správního spisu bylo dne 22. 5. 2014 vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, když ve vztahu ke všem přestupkům kladeným žalobci za

vinu vycházel správní orgán prvního stupně ze závěru, že oznámení o přestupcích a zmíněná posouzení podnětů k přezkumnému řízení jsou ve věci dostatečným důkazem.

Žalovaný k odvolání žalobce, který trval na doplnění dokazování, potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, přičemž vycházel z toho, že jednotlivá oznámení obsahovala dostatečný podklad (podpořený přezkoumáním podnětů k přezkumnému řízení) k učinění závěru, že přestupky byly spáchány, přičemž se odkázal na právní větu NSS publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud rozhodl ve věci rozsudkem ze dne 18.2.2015, č.j. 52A 86/2014-30, když rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušil, neboť zastával ten právní názor, že v dané věci žalobce jednoznačně sporoval, že podepsal jednotlivé pokutové bloky, tudíž že bylo na místě, aby byly ve správním řízení vyžádány kopie pokutových bloků a aby byl jimi proveden důkaz, zejména ve vztahu k přestupku ze dne 2. 3. 2012, neboť ve vztahu k tomuto přestupku nebylo vyřízením podnětu k přezkumnému řízení ze dne 7. 1. 2014, č.j. KrÚ 1364/2014/ODSH/14, prokázáno, zda žalobce pokutový blok podepsal či nikoliv. Případnou argumentaci o tom, že pokutový blok musel být podepsán, vycházel-li příslušný správní orgán z toho, že byl v právní moci, krajský soud jako nepodloženou odmítl. Ke kasační stížnosti žalovaného byl však uvedený rozsudek nadepsaného krajského soudu zrušen, a to rozsudkem NSS ze dne 24. 3. 2016, č.j. 9 As 76/2015-46, když NSS v dané věci vyslovil ten pro krajský soud závazný závěr podle § 110 odst. 4 s.ř.s., že: „Zcela obecná tvrzení žalobce nemohla relevantním způsobem zpochybnit údaje uvedené v oznámení o uložení pokuty, které je zákonným podkladem pro záznam bodů. Žalobce svá tvrzení nevztáhnul k žádnému z jemu přičítaných přestupků, k žádnému blokovému řízení, případně nevyjádřil, že by se pochybení měla vztahovat ke všem blokovým řízením (kasační soud takové tvrzení na rozdíl od krajského soudu nikde ve správním spisu nedohledal). Netvrdil při tom nic konkrétního, pouze obecně konstatoval ve vztahu k neurčitým přestupkům, že si není jist, jestli dal souhlas s projednáním věci v blokovém řízení. O přestupcích bylo rozhodnuto v konkrétním řízení o každém přestupku. Následný záznam bodů je pouze evidenční úkon. Proto stačí pouze prokázat, že přestupek popsany v oznámení je způsobitelný podkladem k zápisu bodů do registru konkrétního řidiče. K tomuto účelu je nezpochybněné oznámení o uložení pokuty za přestupek obsahující jeho identifikaci dostačující (bližší již citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 1/2015). Z tohoto důvodu neměl správní orgán povinnost k prokázání správnosti záznamu bodů do evidence opatřovat další důkazy.“

Krajský soud tedy opětovně přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s., přičemž rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání. Při novém posouzení věci musel vycházet z toho, že, jak uvedl NSS, tvrzení žalobce o absenci podpisu na pokutových blocích byla pro svoji obecnost nedostatečná k tomu, aby byly správní orgány na jejich základě povinny doplňovat správní spis o příslušné pokutové bloky.

Relevantní právní úprava obsažená v zákoně o silničním provozu:
§ 123f

(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

(2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

(3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

To, že je vždy třeba zkoumat existenci způsobilého podkladu k provedení záznamu bodů, jednoznačně vyplývá z rozsudku NSS ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (123 f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“* V dané věci je však podstatné, že žalobce nespороval konkrétní skutkové okolnosti průběhu spáchání přestupku, nýbrž toliko obecně namítal nedostatek obsahových náležitostí pokutových bloků (absence podpisu). Již v rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, bylo přitom vysloveno: *„Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“*

Tedy povinnost správních orgánů vyžádat si pokutové bloky k jednotlivým oznámením o přestupku nastupuje pouze v případě, že se vyskytnou zcela konkrétní pochybnosti o správnosti a dostatečnosti oznámení o přestupku. S ohledem na obecnost žalobcových námitok však, jak vyslovil v této posuzované věci žalobce závazně NSS, takové konkrétní pochybnosti správním orgánům důvodně nevznikly, proto nebylo ani jejich povinností doplnit správní spis o příslušné pokutové bloky k jednotlivým oznámením o přestupcích. Pokud tedy podklady spočívající v oznámeních o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení v této věci podpořené sděleními o podnětech k přezkumným řízením byly dostatečné, neboť dostatečně identifikovaly konkrétní přestupky místem, časem, způsobem spáchání, právní kvalifikací a identifikací žalobce jako přestupce, jak je prokázano těmito oznámeními založenými ve správním spise, což žalobce ostatně ani nespороval, naopak neuvedl konkrétní okolnosti tyto podklady zpochybňující, pak je třeba uzavřít, že na základě těchto oznámení byl učiněn záznam do registru řidiče žalobce v souladu s § 123b odst. 2

písm. a) zákona o silničním provozu, neboť toto zákonné ustanovení učinění záznamu právě na základě uvedených podkladů předpokládá. S ohledem na to, že záznam do registru řidiče žalobce byl učiněn v souladu se zákonem, byly rovněž v souladu s ustanovením § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, zamítnuty námitky žalobce jako neodůvodněné a následně rovněž žalovaný v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu, žalovaným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Krajský soud proto vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému dle obsahu soudního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by významně přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 12. července 2016

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová